

Redactioneel

Vorig jaar kon door omstandigheden slechts drie nummers van *Moer* uitkomen. De contributie en abonnementsprijs waren voor dat jaar dan ook gehalveerd. De redactie heeft altijd prioriteit gegeven aan kwaliteit. Zo kon dankzij de inspanningen van met name Harry Paus toch nog een themanummer verzorgd worden over leesbevordering. Helaas moest Harry om persoonlijke redenen zijn werkzaamheden voor *Moer* beëindigen. Wij willen Harry bedanken voor zijn inzet en de hoeveelheid werk die hij heeft verricht. Voor 2002 is het zeker de bedoeling om weer zes nummers te laten verschijnen. Graag zouden we het nieuwe jaar met een versterkte redactie van start gaan. Een redactie die zorg kan dragen voor een goede en vooruitstrevende toekomst van dit tijdschrift. Daarom nemen we deze gelegenheid te baat om u uit te nodigen eens na te gaan of u niet degene bent die het Nederlands als vak een warm hart toedraagt, tijd heeft en kan bijdragen aan de inhoud en vormgeving van *Moer*. Zo ja, dan bent u van harte welkom!

Het themanummer over leesbevordering was een mooie afsluiting van het afgelopen jaar. De discussie over lezen is echter hiermee nog lang niet afgerond. Cedric Stalpers opent dit eerste nummer van *Moer* 2002 met een artikel over leesattitude. Uit onderzoeken blijkt dat met name leesattitude sterk bepalend is voor het leesgedrag. Maar wat is leesattitude en hoe kun je leesattitude inzichtelijk maken? Op verzoek vanuit het jeugdbibliotheekwerk ontwikkelde en toetste Stalpers een schaal die leesattitude meet. Een onderzoek onder 175 leerlingen laat zien, dat dit instrument tevens een voorspellende waarde heeft voor leesgedrag en bibliotheekgebruik.

Joop Dirksen pakt vervolgens de koe bij de horens: het literatuuronderwijs. Vaak de grootste

boosdoener voor het verdwijnen van leesplezier. Dirksen constateert dat de kloof tussen wetenschap en de werkelijkheid van alledag inmiddels aardig gedicht is. Er zijn al vele bruggen gebouwd tussen de literatuurwetenschap en het literatuuronderwijs. In de wereld van boeken doen lezers hun (eerste) ervaringen op. De belangrijkste taken van de docent zijn begeleiding en het stimuleren tot reflectie over deze ervaringen. Dirksen plaatst de docent voor de indringende vraag: gaan we de brug over of blijven we staan? Met deze twee bijdragen sluiten we voorlopig het thema 'lezen' af. Maar dat dit onderwerp stof geeft tot vele discussie, is wel duidelijk.

Hans Wegman maakt hierna de overstap naar het schrijfonderrwijs. Vorig jaar tijdens de jaarlijkse conferentie over het schoolvak Nederlands in Gent viel hem een idee in. Hij beschrijft in zijn artikel de resultaten van zijn experiment: hoe hij leraren leert schrijven over het schrijfonderrwijs. Alle verhalen beginnen met de komst van de nieuwe docent Nederlands, de mysterieuze Van de Karbargenbok. Een e-mailroman à la Wolff en Deken, romances op school en nog veel meer zijn de verrassende gevolgen.

Mieke Smits geeft een openhartig verslag van haar poging om reflecteren en construeren te integreren in de lespraktijk op een Pabo. Geven construeren en reflecteren daadwerkelijk inzicht? Misschien niet bij de studenten maar in ieder geval wel bij de docent. Het verslag van Mieke Smits is eerlijk en leerzaam. Opleiders zouden meer inzicht moeten geven in hun eigen praktijk om van elkaars ervaringen te kunnen leren.

Tot slot nog een bespreking van het boek *Lezen en leesbevordering in een multiculturele samenleving* waarbij we weer aangekomen zijn bij het begin. De vele aankondigingen en leesvoeren aan het eind maken dit nummer compleet en zorgen ervoor dat u weer helemaal bij bent.

Wij wensen u veel leesplezier met het eerste *Moer* van dit jaar.

Redactie *Moer*